

Gran fotografia Moderno Estudio

M. Sans

Ampliaciones y reproducciones de todos tamaños :: Vistas, retratos
al óleo, carbón y otros :: Trabajos para aficionados
Retratos para carnets y kilométricos se entregan en el acto

CALLE CAAMAÑO, 20 (Plaza Palmera)
Teléfono, núm. 14

Figuera

Ramblejant

per KOLIN

■ Cada diumenge vèiem passar en Fermin camí del mateix casal. Nosaltres pensàvem, quin xicot més moix! I té, resulta que era per trobar-hi una Rosita, una Carme i una Carolina!

Quin manol; mansoi com un bonifaci, però les xicotes per triple partida. Això si que és aprofitar el temps.

■ En Joan Romans s'ha retirat del fútbol actiu; en Joan Romans s'ha tornat treballador; en Joan Romans, fa bondat i no vol bromes.

Sabeu per què?

—En Joan Romans, vol «ser padre de familia, honrado y trabajador».

Felicitem a la seva enamorada.

■ Quan a ca la vila tallaren l'altre setmana al jovent per fer-ne soldats del govern, trobaren que en Juanito R. era curt de talla i estret de pit. No en va estar poc de content el nostre amic en veure que li feien justicial

■ Ja sabem algunes de les disfresses que aquest any per Carnaval es lluiran.

Nosaltres, visca la xafarderia.

Comencem:

Clotilde, de damisel·la llegendària; Juanita Marín, de mujer fatal; Sunta Bastons, de Janet Gaynor; Mercedes Gironell, de Julieta; Laieta Ventura, de Messalina; Julia Dabau, de Xarleston; Mercedes Puxán, de la Pompadour; Maria Antonia, de casa nostra; la Palinos, de Macias; el «Guti», de «elegante»; els Jordans, de Cayo i Sempronio; Mas, de Conde retirado; Rocalba, de Seegra-

ve; Josep Pla, de golf o arrenca queixals; Thomas, de bólido; Garriça, de general; Sanllehi, de Serafin el pintore; Oliver, de pot de potingues; Josep Bach, de Sabio Salomón, Francisco Ribera, d'introducció d'embaixadors; germans Rizo, de Càstor i Polux; Mas, «hermanos de la Pelodromicarpia»; Angel Casals, de «niña bonita»; Falet Soler, de Maurice Chevalier; Conxita Alvarez, de Josefina Baker; Sebio Bassaganyas, de «El Bravo Infanzón de Illescos»; Lolita Chantier, de Dolores del Rio; Elvira Bassagañas, de Ramon Navarro; Maria F., de Diana, sin enamorar; Quijada, de Dyonisius, o sigui Bachus; Sauch, Molinet i Núñez, de Irueta, Fugazot i Demare; Naddito, Victorico, Lluisset, Pepet i Pepito, de «troupe del Gaudang»; Pepita Alvarez, Mari Homar i Mari Gutiérrez, de «Tres gracias que prometen»; Madern, de «Poupée» de Paris; Celia, de «Amor que me quita el sueño»; Arminda, de cacahuets i avellanes; J. Jordi, de Paa-wo Nurmi, el filandés; Noguer, de Girardengo; N. Cairó, de Morgan; Pep Riera, d'època del ciment armat; Pepe Careaga, de serpentina; Moli, de cabo furriel; Molist, de «botones»; Rosa Salleras, de dama d'Elx; germanes Dalfó, època del «Directorio bonapartista»; Pilin Armero, de Maria Brava; Mercè Lofre, d'Eloisa; Rosita Copa, d'espuma de mar; Pura Pintor, de Rubens; Carme Solà, de somni primaveral; Juanita Lloret, de Cloe; Matilde Isach, de Greta Garbo; Neus Guillaumet, de «boy scout»; Carreras, de Abelardo; Paco Careaga i Diri Llorens, de Pilades i Orestes.

■ En R..., sembla que ha perdut una mica l'afició de ramblejar, doncs ara tira carretera de Roses avall, avall,

no sabem si cap a Manol, o per quedar-se al pas a nivell. Serà un suïcida, o una aventura d'amor. Potser tot.

■ Pobret!, en C... ell tan encantat amb la Lidia, però ella tan badant per altres sospirs.

■ L'empresa P... i Comp.^a, que tots plegats fan un i cada u tira per ell, ara se les donen d'anunciant. Què anuncien? Pregunteu-los-hi, que potser ells ho sabran.

■ Sabs M. A., doncs som uns mentiders. No en volíem parlar de tu, però, veuràs, diga-li als «papàs» que «nozotros zemos azi».—Què hi vols fer-hi! Fins una altra, sinó perquè ets tan bufona.

■ I Jacques, l'artista?—, què me'n dieu?

Si en parlem tant, ell en té la culpa. Doncs d'ençà que ens rixa les nostres enamorades (que són totes les damiselles guapes, que és igualment dir, les figuerenques), estem com si perdéssim, en veure-les, la carta de navegar. Tant formoses en les deixa. I, menys mal que les deixal

■ «Llegar, ver, y...» migrar! Això és el que ens succeeix sempre que arribem a la Rambla.

■ Alt, faceciós, elegant de tan se me'n dona... però ell...!—Ail «castigador»!

■ Es la rossa, tan rossa, que... Deixa'm encendre; però, i l'encenador?

■ Ara els nostres elegants han posat de moda fer el «taxi», sortint de missa de dotze els dies festius. Són, ells, pagats, no pas amb «dineri», sinó amb somriures de perles fines i carícies de ulls suaus.

—Nosaltres, voldríem fer esports de neu. Què ens hi portariu pel mateix preu.

■ Les flors perden els pètals; els homes (i també les dones, encara que vegades no ho sembli), la joventut; els jugadors, el «calé»; els enamorats, el repós; d'altres, l'encenador que treu «xispa»; els vells, la xaveta, vegades fent versos hi tot; la roba estesa, el mullader; però fins ara no sabem que es pogués perdre la cotilla (avui fora d'ús, ens pensàvem), en plena sala de ball.

COPIAS A MÁQUINA-Perelada, 18, 2.º